

kasteelpark – Bohumil Hrabal

de ouden wandelen graag door
het verboden park, de omheining
van gaasdraad is neer gestampt
alsof een koningshert ertegen
beukte, een vermoede roedel
heeft het opgejaagd

er is veel koper in het bos,
zij horen de roep van hoornen
in de stilte die trippelt uit de kruinen

herfstbladeren kleven aan een
blote nimf, een zachte nevel
kleedt de schaamte van een faun,
de gluurder die geen stap kan naderen

ze houden van deze jeugd in
zandsteen, de kuiltjes in de huid,
de zware geur van het doorweekte
hout, takken tuimelen uit de kastanjes

ze halen verhalen op, de bijnaam
van een buur, een kortgedicht
van het volk: de klompvoet van
dochter Hinkelpas, de dophoed
van schoolmeester de Zwam

op een stenen bank in het verboden
park komt hun verleden tot leven,
hun gezichten glanzen ervan,
hun voorhoofd is weer even jong
als de billen van de bosnimf, als
de brede borst van de sater,
de gluiperd met de wasbordbuik

nooit wordt het nog later in
het verboden park: de herfst is
een seizoen van vroeger, de zware
geuren voeren hen daarheen; het druilen
dat tikkelt in de bomen, de zachte nevel
leert hen wel van waar ze komen: elke
voetstap die verdween - er is gelispel
in het ritselen door de dreven; ze luisteren,
geen van hen is nog alleen

Staf De Wilde